

9. Қулмамбет ақынның Шабдан батырға айтқаны

Ор. Айтжан Айдарбаев

Байсалды, баяндай

Oy!
Бол-ған-да ел а-га-дан, тон жа-ға-дан,
Кек-жал бе-рі со-ға-ды тау са-ға-дан. Сыр-тың-нан кер-мс-сем-де
ұ-гу-ш(ы)с-дім, Жүр-мі-сің ба-тыр Шаб-дан е-сен, а-ман.
Мен ө-зім Құл-ман-бет-пін Құ-лан а-ян, Е-кес-нім Құ-ла-а-ян
құ-дай-ғ(а)а-ян. Бұл жақ-та мұ-сыл-ман-ға тақ бол түр-сын,
Кеп тұр-мын ар-уа-ғы-ңа Кар-ка-ра-дан, оу!
оу Кар-ка-ра-дан а-хоу.

Болғанда ел агадан, тон жағадан,
Кекжал бері соғады тау сағадан.
Сыртыңнан көрмесем де, ұғушы едім,
Жүрмісің, батыр Шабдан, есен-аман.

Мен өзім Қулмамбетпін-Құланаян,
Екенім Құланаян құдайға аян.
Бұл жақта мұсылманды тақ бол тұрсын,
Кеп тұрмын аруағына Қарқарадан.

Албанда өткен екен Қашаған ҳан,
Серғазы сексен екі жасаған ҳан.
Алты ауыз арыз айтпай қаламым ба,
Алтынды аттағаң соң босағанды.